
SFS 1994:243

Utkom från trycket
den 3 maj 1994

**Lag
om Allmänna arvsfonden;**

utfärdad den 21 april 1994.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Allmänna arvsfondens egendom

1 § Allmänna arvsfonden består av egendom som tillfallit fonden genom arv, gåva, testamente, förmånstagarförordnande i försäkringsavtal eller genom domstolsbeslut.

Vad som sägs om egendom som har tillfallit fonden genom arv gäller också egendom som har tillfallit fonden enligt 1 kap. 11 § lagen (1937:81) om internationella rättsförhållanden rörande dödsbo.

2 § Av de medel som under ett räkenskapsår har tillfallit fonden skall en tiondel läggas till fonden vid årets utgång. Återstoden och årets avkastning skall vara tillgängliga för utdelning från och med närmast följande år men får också läggas till fonden.

3 § Om ett testamente eller en gåva till förmån för fonden har förenats med villkor, beslutar Kammarkollegiet om egendomen skall tas emot.

4 § Testamente till någon annan än fonden får godkännas av Kammarkollegiet om det inte finns någon anledning till klander. Ett testamente, som kan antas vara ett riktigt uttryck för arvlåtarens yttersta vilja, får godkännas även om det finns anledning till klander.

Allmänna arvsfondens ändamål

5 § Allmänna arvsfonden har till ändamål att främja verksamhet av ideell karaktär till förmån för barn, ungdomar och personer med funktionshinder.

6 § Stöd ur fonden skall i första hand lämnas till verksamhet som är nyskapande och utvecklande. Sådant stöd får också, om det bedöms som särskilt angeläget, lämnas till anläggningar, lokaler och utrustning.

7 § Stöd enligt 6 § får lämnas till organisationer som bedriver ideell verksamhet. Stöd enligt 6 § första meningen får om det finns särskilda skäl lämnas även till en offentlig huvudman.

Stöd får inte lämnas till enskilda personer.

Stöd ur Allmänna arvsfonden

8 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Arvsfondsdelegationen eller annan myndighet beslutar om fördelning av stöd ur Allmänna arvsfonden.

9 § Ansökan om stöd ur fonden skall vara skriftlig, och innehålla de uppgifter som behövs för att bedöma sökandens förutsättningar att få stöd ur fonden.

Ansökan skall vara egenhändigt undertecknad av sökanden eller dennes ombud.

Skyldighet att hålla medel avskilda

10 § Den som har tagit emot stöd ur Allmänna arvsfonden skall, om inte annat anges i beslutet, vara skyldig att hålla medlen avskilda.

Redovisning och återbetalningsskyldighet

11 § Den som beviljas stöd ur Allmänna arvsfonden skall föreläggas att inom viss tid efter mottagandet av medlen skriftligen redovisa hur medlen har använts.

12 § Stöd ur fonden skall betalas tillbaka

1. om stödet inte har förbrukats inom angiven tid eller för avsett ändamål,
2. om mottagaren inte inom föreskriven tid har lämnat redovisning enligt 11 §,
3. om mottagaren genom att lämna oriktiga uppgifter eller på annat sätt har förorsakat att stöd ur fonden har lämnats felaktigt eller med för högt belopp och mottagaren borde ha insett detta.

13 § Om den myndighet till vilken redovisning lämnas finner att det finns skäl att överväga ett åläggande för mottagaren att betala tillbaka stöd ur fonden, skall ärendet överlämnas till Kammarkollegiet, som beslutar i frågan. Kammarkollegiet får, om det finns särskilda skäl, besluta att mottagaren helt eller delvis befrias från återbetalningsskyldighet.

Förvaltning

14 § Allmänna arvsfondens egendom förvaltas av Kammarkollegiet, som en särskild fond.

15 § Fondens rätt till egendom bevakas av Kammarkollegiet. Kollegiet för fondens talan i mål och ärenden som rör fonden.

16 § Medel som tillfaller fonden skall överlämnas till Kammarkollegiet. Kammarkollegiet skall ta emot och granska redovisning för förvaltning av egendom som tillfaller fonden.

God man

17 § Om det vid ett dödsfall inte finns någon annan arvinge än Allmänna arvsfonden eller om fonden är testamentstagare skall den som har boet i sin vård anmäla detta till Kammarkollegiet. Kammarkollegiet skall förordna en god man att företräda fonden vid boutredningen.

18 § God man behöver inte förordnas

1. om fonden har uteslutits från arv genom testamente och Kammarkollegiet bedömer att det inte finns någon anledning till klander,
2. om boet har större skulder än tillgångar och det inte behövs en god man för att ta vård om egendomen, eller
3. om egendom som har tillfallit fonden som legat utgörs av pengar.

19 § Om egendom har tillfallit fonden genom gåva som inte endast utgörs av pengar skall Kammarkollegiet förordna en god man att ta hand om egendomen.

20 § Kammarkollegiet skall övervaka att den gode mannen fullgör sina uppgifter.

I fråga om god man enligt denna lag gäller vad som är föreskrivet om sysslomän i 18 kap. handeisbalken.

Försäljning av fondens egendom m. m.

21 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Kammarkollegiet beslutar om försäljning av fast egendom eller tomträtt som har tillfallit fonden.

22 § Annan lös egendom än tomträtt skall av den gode mannen säljas på offentlig auktion, om Kammarkollegiet inte medger annat.

Fordringar får säljas endast om de inte kan drivas in.

Om särskilda föreskrifter har lämnats genom ett testamente, skall de tillämpas.

23 § Om det i ett dödsbo finns egendom som förvaltas av en god man enligt 11 kap. 3 § föräldrabalken och som har tillfallit fonden, gäller ifråga om egendomens försäljning 21 och 22 §§.

Arvsavstående

24 § Arv eller försäkringsbelopp, som har tillfallit Allmänna arvsfonden, får helt eller delvis avstås till någon annan, om det med hänsyn till uttalanden av arvlåtaren eller till andra särskilda omständigheter kan anses stämma överens med arvlåtarens yttersta vilja. Även i annat fall får arv eller försäkringsbelopp avstås till arvlåtarens släkting eller någon annan person som har stått arvlåtaren nära, om det kan anses skäligt.

25 § Arv som utgörs av egendom, vilken är av väsentlig betydelse från kulturhistorisk synpunkt eller från natur- eller kulturvårdssynpunkt, får avstås till juridisk person som har särskilda förutsättningar att ta hand om egendomen på lämpligt sätt.

Om det finns särskilda skäl får ett belopp av det arv som tillfallit fonden tillsammans med sådan egendom avstås till mottagaren av denna att användas för sådana omedelbara åtgärder som är nödvändiga för att bevara egendomen.

26 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Kammarkollegiet beslutar om avstående av arv och försäkringsbelopp.

27 § Den som vill att ett arv eller ett försäkringsbelopp som har tillfallit fonden skall avstås helt eller delvis, skall ansöka om detta hos Kammarkol-

legiet. Kammarkollegiet får uppdra åt länsstyrelsen i det län, där den avlidne senast har haft sitt hemvist, att utreda frågan.

Om Kammarkollegiet inte får besluta i ärendet skall kollegiet överlämna handlingarna med eget yttrande till regeringen.

En ansökan om arvsavstående skall göras senast tre år efter dödsfallet eller efter det att arvet genom preskription har tillfallit fonden.

Om en ansökan har kommit in för sent skall den avvisas.

Överklagande

28 § Kammarkollegiets beslut enligt 13 § och 27 § fjärde stycket får överklagas till länsrätten. I övrigt får beslut enligt denna lag inte överklagas.

Kostnader

29 § Kostnader för fördelning av stöd ur Allmänna arvsfonden skall betalas ur fonden enligt de grunder som regeringen bestämmer.

30 § Kammarkollegiets kostnader för att förvalta och företräda fonden enligt denna lag skall betalas ur fonden enligt de grunder som regeringen bestämmer.

Redovisning till riksdagen

31 § Regeringen skall varje år före januari månads utgång lämna redovisning till riksdagen för hur medel från Allmänna arvsfonden har fördelats under föregående budgetår samt ange den kommande inriktningen av stödet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994. Genom lagen upphävs lagen (1928:281) om allmänna arvsfonden.

Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om

1. beslut om stöd och arvsavstående som har meddelats före ikraftträdandet,

2. anmälan som har gjorts till en tingsrätt enligt 7 § lagen (1928:281) om allmänna arvsfonden före ikraftträdandet samt

3. ansökan om arvsavstående som har gjorts före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

CARL BILDT

BENGT WESTERBERG
(Socialdepartementet)